

paa en Bafis omtrent som den, jeg her har antydet. For at naa nærmere til en saadan Forhandling tror jeg, at det er nyttigt, at vi blive af med dette Lovforslag, og jeg kan heller ikke tro, at den ærede Indenrigsminister sætter nogen videre Pris paa at fortsætte Forhandlingen derom. I den Skikkelse, som Lovforslaget vil faa efter de Ændringsforslag, som her ere stillede, antager jeg, at denne Lov vil blive temmelig bethydningsløs for Udviklingen af vort Jærnbanevæsen. Hvis det nu Hoved, som den ærede Ordfører gaar med under Armen, bliver sat paa; vil den ærede Minister jo ganske vist have opnaaet en af sine Hovedfordringer; nemlig at faa Ret til paa egen Haand at meddele Koncession, men i Forbindelse med dette nu Hoved staar der en ny Paragraf, der er af den Bestaffenhed, at den ærede Minister efter sine tidligere Udtalelser næppe vil faa Fornøjelse af Loven. Den ny Paragraf, som vil findes under Ændringsforslag under Nr. 5, indeholder saa mange Begrænsninger af Ministerens Myndighed, at jeg skulde være meget tilbøjelig til at tro, at den ærede Minister ikke har lyst til at give sig af med Koncessioner paa de Betingelser, som her foreslaas. Da dette er den mest gunstige Skikkelse, hvori Ministeren kan vente, at Forslaget vil blive vedtaget, og da denne Skikkelse er saaledes, at Ministeren ikke paa det Grundlag kan ønske at overtage Ansvar for Udviklingen af vore Jærnbaner, saa kan jeg ikke se andet end, at ogsaa Ministeren maa være interesseret i at blive fri for dette Forslag. At vi andre, der som jeg tro aldeles sikkert, at dette Forslag er en af Hindringerne og i denne Samling har været en af Hindringerne for Gennemførelsen af Jærnbanelovforslag, ønske at faa denne Hindring bortryddet, er meget naturligt. Og hvis der saa tillige var, om jeg tør sige, saa megen Resolutthed og Frejdighed over for, hvad der kan siges om Statslaan o. s. v., at Folk turde gaa lige løs paa Forhandlingen om saadanne Ting, saa var Muligheden ikke afftaaren, endstønt jeg erkender, at vi ere ganske nær ved Aprilsolen. Jeg maa derfor netop i Færvør af en virkelig Forhandling af Jærnbanelovforslag, for at naa til en Drøftelse af de Jærnbanelovforslag, der foreligge, foreslaa, at vi hurtigst mulig komme bort fra dette Forslag her, og jeg kan ikke indse, at der er nogen hurtigere, og jeg vil sige til alle Sider mere hensigtsfuld Maade at staffe dette Forslag af Bejen paa end at følge mit Raad og stemme for den foreliggende Dagsorden.

Indenrigsministeren (Jungerslev):
Under anden Behandling af det forelig-

gende Lovforslag havde jeg Bejlighed til at udtale i Anledning af, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkres (S. Scavenius) og det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres (Korsgaard) indtoges samme Stilling til Lovforslaget, at der var en Forskel imellem de ærede Medlemmer, idet det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkres ikke satte særlig Pris paa at faa Jærnbaner byggede, medens det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkres utvivlsomt gjorde det. Jeg har i øvrigt ikke overfor det ærede Medlem insinueret, at han vilde have Jærnbanen til sin egen Dør, men det kan gærne være, at jeg i Almindelighed har gjort nogle Bemærkninger om, at de lokale Interesser stille stærkt frem ved Jærnbaneanlæg, og det er der vist ingen, der med god Samvittighed tør benægte. Jeg har altid anset det ærede Medlem for en Ven af Jærnbaner. Jeg har nu erfaret, at det ærede Medlem er en fuldt saa varm Ven deraf, som jeg har været at kunne tænke mig, idet det ærede Medlem ønsker, hvad jeg er ganske enig med ham i, at se praktisk paa Forholdene og at gaa Maalet nærmere ind paa Livet. Dertil skal jeg sige det ærede Medlem — det er lige overfor Laanebestemmelsen, at det ærede Medlem sagde dette — at det kan kun tilfredsstille mig, at der begynder at blive Tendenser i den Retning. Jeg tror nok, at jeg kan sige, at udenfor Rigsdagen og udenfor dette Land vil ingen kunne forstaa, at der skulde være noget misligt eller forkasteligt i at optage Laan i Anledning af Jærnbaner. Det er noget, man gør hele Verden over, vi have hidtil været saa heldige her i Landet at kunne undgaa det, men jeg tror ikke, at vi til evige Tider ville kunne være saa heldige at undgaa det. Men jeg tror, at naar ærede Medlemmer ville begynde at fordybe sig i saadanne Spørgsmaal, ville mange komme til samme Betragtning som det ærede Medlem. Det ærede Medlem syntes ikke om det, der var fremsat her i dette Forslag eller andre Forslag. Jeg skal tillade mig at sige, at hvad Formen angaar, saa er jeg altid villig til at forhandle, naar man i Realiteten vil imødefomme eller nogenlunde imødefomme de Ønsker, Ministeren har. Saa tænker jeg nok, at vi finde en Form, under hvilken vi kunne enes. Det er jeg aldrig bange for, og det ved det ærede Medlem nok, at det har jeg aldrig været bange for.

Stønt jeg kun ønsker at sige lidet om Dagsordenen, saa maa jeg dog tilføje et Par Ord i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse. Det ærede Medlem mente,